

Tekenye

TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI KÉZIKÖNYV - 56/2017. (XII.28.) számú képviselő-testületi határozattal elfogadva

52/2020. (XII.16.) határozattal módosítva

TARTALOMJEGYZÉK

- 1. Bevezetés
- 2. Tekenye bemutatása
- 3. Örökségünk
 - 3.1. A település története
 - 3.2. A településszerkezet kialakulása
 - 3.3. Műemlékek
 - 3.4. Helyi védett építészeti emlékek
 - 3.5. Táji és természeti értékek
- 4. Településképi szempontból meghatározó, eltérő karakterű településrészek Tekenyén
 - 4.1. Korai lakóterület, ófalu
 - 4.2. XX. század második felét követő beépítések
 - 4.3. Kertes mezőgazdasági terület
- 5. Építészeti útmutató
 - 5.1. Korai lakóterület, ófalu
 - 5.2. XX. század második felét követő beépítések
 - 5.3. Kertes mezőgazdasági terület
 - 5.4. Közterületek településképi útmutatója

BEVEZETÉS

Tekenye arculati kézikönyve a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvényben megfogalmazott, a községre jellemző sajátos építészeti jellemzők dokumentálását tartalmazza annak érdekében, hogy rögzítse a község épített környezetének napjainkban létező arculatát, feltérképezze és védelemre javasolja építészetének kiemelkedő, országos védelemmel nem rendelkező örökségét hangsúlyozva, hogy ez az örökség a település identitását hordozza.

E dokumentumnak célja, hogy a település épített környezetéből kiemelje a jellemző építési módokat, építészeti tömegképzést, anyaghasználatot és a községre jellemző egyedi elemeket, kiemelje és megfogalmazza az értékeket. E vizsgálat, valamint a dokumentum lakossági ismertetésének, egyeztetésének és elfogadásának eredményeként az önkormányzat tudatosítani kívánja ezen értékek, a település saját arculatának mibenlétét és fontosságát, melynek következtében az értékekhez történő igazodás szabályai felállíthatók és megkövetelhetők.

Az arculati kézikönyv dokumentuma a község mai életének, építészetén keresztül rendezettségének és minőségének, gazdagságának vagy a szegénységének és a lakosság épített környezetében megnyilvánuló értékrendjének.

Dokumentuma a mai kornak, melyben megjelenik a múlt társadalmának lenyomataként annak még meglévő épített öröksége és korunk ezen örökséghez történő viszonyulása azáltal, hogy annak megtartását a település milyen mértékben fogadja el. E könyv nem csak a múlttal teremt kapcsolatot. Azáltal, hogy a múlt és a jelen építészetének értékeit felmutatja, javaslatot tesz azok védelméről, valamint megfogalmazza ezen értékekhez történő illeszkedés módját, esélyt ad a településnek arra, hogy értéket őrizzen és teremtsen a jövő számára.

E dokumentum az épített környezeten túl rögzíteni kívánja a táji és természeti értékeket összhangban azok országos védettségével. Fel kívánja hívni a figyelmet a település zöldfelületeinek, a közterek növényzetének fontosságára, településképet befolyásoló szerepére. Javaslatot kíván megfogalmazni a táji és természeti értékek védelmére felülvizsgálva, kiegészítve vagy módosítva a község ezzel kapcsolatos, meglévő szabályozását.

TEKENYE BEMUTATÁSA

Tekenye Zala megye északkeleti részén található, a Zala folyó völgyében, a Zalavári-hátság északi nyúlványán, Zalaszentgróttól keletre, a Sümegre vezető országúton fekvő Türrjétől pedig délre. A községet kedvező környezeti adottságok jellemzik, bár a főutaktól kissé távolabb esik. A települést félkör alakban körülvevő dombokon zártkertek, szőlők találhatók, kevés erdővel. Nyugat felé, a Zala völgye felőli oldalon a Nádas-patak vizére telepített halastó, a síkon szántóföldek, rétek vannak. Megközelíthető Zalaszentgrót irányából a 73202 jelű bekötőúton, valamint egy alsóbbrendű, önkormányzati fenntartású úton Türrje felől.

Tekenye eredeti településformája középkori eredetű: halmaz szerkezetű, vagyis a falu központja – a dombok védelmében – a templom körül alakult ki, melyet akkor körkörösén vettek körbe a házak. Ez még a XIX. század közepén is így volt, a település más irányban történő terjeszkedése későbbi folyamat eredménye. Érdekes, hogy több „sarok” is volt a községben, ezeket az ott lakó családokról nevezték el (pl. Benkő-sarok).

Ahogy ez az aprófalvas településszerkezetű Zala megyében rendszeresen előfordul, a mai közigazgatási területen több egykori falu volt, melyek ma már csak dűlő- vagy határrész nevekként ismertek: Barba Tekenye belterületétől délnyugatra feküdt, ma Bárbaji-dűlőként szerepel; Öcse Tekenye belterületétől északnyugatra (ma az Öcseji-kút Öcse határrész utal rá) illetve Tölvár, mely Tekenye belterületétől északra, a türrjei határon állt.

A Zalaszentgróttól való elválás után a település vezetése nagy energiával kezdte megszervezni a községet: ma már egy folyamatosan megújuló, fejlődő „központi” épülettel rendelkeznek, ebben van az önkormányzati tanácssterem, készül a közös konyha illetve egy kisebb rendezvényterem. A község központja rendezett, működik a könyvtáruk, mely rendszeresen szolgáltat olvasnivalót, internetezési lehetőségeket és rendezvényeket is; ez utóbbiaknak a művelődési ház ad helyet. Az Összefogás Tekenye alapítvány is segíti az összefogást, a település közösségi életét.

ÖRÖKSÉGÜNK: A TELEPÜLÉS TÖRTÉNETE

A település mai közigazgatási területe, miután megtelepedésre, védekezésre kedvező körülmények jellemezték (kelet felé erdők, nyugat felé a mocsaras Zala völgy, észak-déli irányban járható út) az ősi időktől fogva újra és újra lakott volt, az újkőkor, a rézkor és a bronzkor idejéből is maradtak fenn letelepedésre utaló régészeti emlékek. A Dunántúlt a Kr. előtti évszázadokban megszálló kelták, majd a rómaiak is éltek e területen. A magyar honfoglalást megelőző Karoling korból is maradtak régészeti emlékek, ami nem meglepő, hiszen az akkori közigazgatási központ, Mosaburg a mai Zalavár területén állt. Innen egyenes út vezet észak felé, a Zala völgyében Zalaszentgrót-Tekenye irányában. Az Árpád-korból és azt követően a középkor más időszakai-ból is vannak a község múltjára utaló régészeti leletek és természetesen írásos források is.

A településnév eredete Pais Dezső nyelvtudósunk szerint a magyar tekno szóból származik, amelynek nyelvtörténeti alakja a „tekenyő”. (Utalhat a település elhelyezkedésére vagy az alapító nemzetségre is.) A magyar helynévadás is egyértelművé teszi, hogy a területet a honfoglalás után magyar nemzetségek szállták meg, a gyeptől a X. század végéig a Zala folyóra támaszkodott.

Tekenye először 1230-ban Tekeneu, 1339-ben Thekenie, 1462-ben pedig Thekenyew névalakban fordult elő. A források szerint a település Szentgrót északkeleti szomszédja volt, neve és elhelyezkedése így egyértelműen azonosítja. A XIII. század második felében, 1275-ben már a Tekenye nemzetségről is szólnak a források, akik a területen birtokosok voltak. A Tekenyei család a XIV. században többször is előfordul az oklevelekben.

A község középkori templomát nem ismerjük, valószínűleg a mostani, 1748-ban emelt templom helyén állt. A 14. században már létezett egyháza, a pápai tizedjegyzék alapján plébánosát 1333-1334-ben Miklósnak hívták. Egy későbbi forrás (1459-ben) Antal nevű plébánosról szól.

A település a török időkben Szentgrót végvár és a mocsarak védelmében mindig lakott volt, a 16-17. századi oklevelek nemegyszer hivatkoznak Tekenyeről való személyekre, tanúkra.

1718-ban a Bessenyei család, 1746-ban Forintos Ádám, Radó László és Szegedi Ferenc voltak a községben birtokosok. Az utóbbi évben lezajlott püspöki látogatás jegyzőkönyve szerint ekkor a lakosság magyar és katolikus vallású volt, a helységben már tanító is működött. 45 házban 335 lakost tartottak számon.

1770-ben az akkori szántói járáshoz tartozó település összeírásakor a következőket állapították meg: a családok száma 96, 462 fővel, közülük 224 adózó. Viszonylag sok nemes is élt itt, 44 főnyi. Az iparosok (takácsok, szabó, kovács, hentes) egy része jobbágy, más része nemes volt. Az egyik legfőbb jövedelmüket a szőlő jelentette, amelyből 497 kapásnyival rendelkeztek. Az összeírás a legelőt szűkösen, a földet jelentős mértékben terméketlennek, a fát kevésnek ítélte meg. Ekkor is volt a községben „ludi magister”, vagyis tanító, Kovács Istvánnak hívták, 12 gyereket tanított.

1802-ben már 641 lakosa volt a községnek; 1828-ban 687 fő. A föld minőségéről a korábbihoz hasonlóan nyilatkoztak az összeíróknak, akik azt is megjegyezték: „Modus merendi nullus.” /Kereseti lehetőség semmi./

1865-ben, a tagosítás lezajlása után 194 birtokost tartottak nyilván a községben – a terület megoszlása pedig a következő képet mutatta: belsőség 42 hold, szántó és rét 787 hold, legelő 89 hold, közös legelő 29 hold. A szőlőről ekkor nincs adat, de néhány évvel korábban 107 kh-at vettek nyilvántartásba. Ez 1935-re a felére csökkent (57 kh) – ebben nyilván a filoxéra pusztítása is közrejátszott. Nagyon csökkent az erdő területe is, 78 kh-ról 1 kh-ra, ennek oka lehet a megnövekedett szántó-és legelőterület is (az erdők egy részét korábban legelőerdőként tartották nyilván).

A község területe 1921-ben gyarapodott, ekkor ugyanis Óhid határából egy alispáni határozattal 80 kh-at átcsatoltak Tekenyéhez. 1925-ben a községben 2 kocsmá és egy vegyeskereskedés volt, 3 cipész, 1 bognár, 1 kőműves képezte az ipart. Az anyakönyvet Türrén vezették, a körorvos és a piac Zalaszentgróton volt. A művelődést a két tantermes, két tanerős rk. elemi népiskola jelentette. Tíz év múlva, 1935-ben összeírták a gazdaságokat: ebből kiderül, hogy a birtokok tovább aprózódtak. 1218 kh területen 359 gazdaság osztozott, ebből 1 kh-nál kisebb 124, 1-5 kh közötti 155 volt. 10 kh feletti (árutermelésre képes) gazdaság mindössze húsz akadt. A települést 1930-ban lakták a legtöbben, ekkor 1172 fő élt itt. A község lakosságának csaknem fele (42%-a) eljárt dolgozni, főleg a szomszédos nagyobb uradalmakba. A szegénység és a sok törpebirtok miatt 1945-ben kiosztható föld nem volt, a 169 igénylő számára a türrői határból kaptak 132 kh-t.

A községben 1960-ban egy mezőgazdasági termelőszövetkezet jött létre Új Év néven, mely 761 kh-on gazdálkodott. 1960-ban a felmérések szerint az iskolán és a postán kívül szinte semmilyen intézmény nem volt a faluban, sem orvos, sem gyógyszerész, sem művelődési ház, sem mozi; könyvtár is csak „ki nem emelt községi könyvtár titulusú”. Még villany sem volt a belterületen. Több mint 200-an jártak el dolgozni, 36 egyén és öt teljes család pedig a háború után (főleg az ötvenes években) végleg elköltözött a faluból. A vasúti csatlakozás Zalaszentgróton (4 km) illetve Türrén (6 km) volt lehetséges - ez utóbbi kapcsolat ma is fennáll, mert Zalaszentgrótról ugyan megszűnt a személyszállítás, de Türré szerencsére beletartozik az országos vasúti fővonalba. Az autóbussz közlekedés 1961-ben indult meg Zalaszentgrót irányában. (A községnek 1939 óta volt kövezett útja, de az 1960-as évek elején még csak a teljes utcahálózat 10 %-a volt kiépített.) A lakóházak száma ekkor 292 volt, de már csak egy zsúpos fedelű; kőművesítés semmi, a vizet ásott kutakból nyerték. A villamosítás 1962-ben következett be, 1964-ben épült a kultúrház, 1967-ben az autóbusszmegálló, 1968-ban az új temető és ravatalozó.

Tekenyén az önálló községi tanács 1970-ben megszűnt, közös tanácsuk volt Zalaszentgróttal, amely akkor szintén község volt. Az általános iskola 1967-ig működött 8 évfolyammal, 1978-ig folyt az alsótagozatos oktatás, ezután az általános iskolai képzés megszűnt a községben. A gyerekek Zalaszentgrótra illetve Türrére járnak óvodába és iskolába. Ez utóbbi településre külön busszal szállítják a gyerekeket. 1984-ben, a városszervezés idején Tekenyét Zalaszentgróthoz csatolták, 2010-ig a város peremkerülete volt. Egy sikeres népszavazást követően, a 2010. október 3-án tartott önkormányzati választások után újra önálló településsé vált. 2013-tól a közigazgatási változások nyomán ismét a zalaszentgróti járáshoz tartozik, közös önkormányzati hivatala Zalaszentgróton működik. A szociális, családsegítő és gyermekjóléti szolgálat a Zalaszentgrót környéki intézményfenntartó társulás keretében működik. Az orvosi rendelő a művelődési házban kapott elhelyezést: megállapodás alapján a háziorvosi és a gyermekorvosi ellátás folyik itt. Fogorvosi ellátást - szintén megállapodás alapján - Zalaszentgróton lehet igénybe venni, ugyanígy a szakorvosi ellátást is.

ÖRÖKSÉGÜNK: A TELEPÜLÉSSZERKEZET KIALAKULÁSA

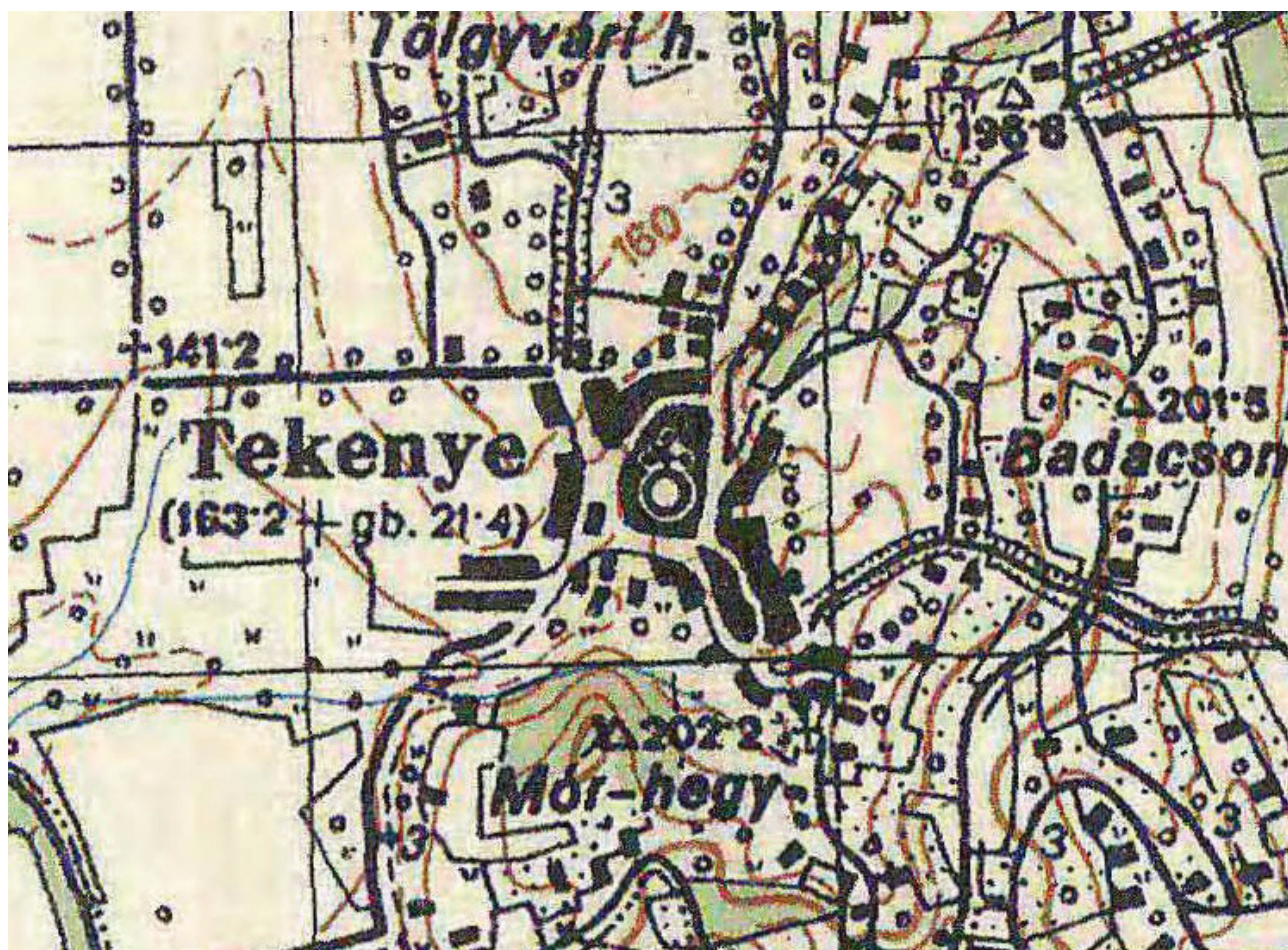
Tekenye község a megye északi szélén a Zala folyó északi kanyarulatának környezetében helyezkedik el. A község szerkezete halmazos jellegű, a belterület folytatásaként északi, keleti és déli irányban a zártkertek helyezkednek el, a belterülettől nyugatra a szántó művelésű területek határozzák meg a település szerkezetét. E külterületek hasznosítása a domborzati fekvésből következően alakult. A település közlekedési hálózatát két fő irány jellemzi, észak irányába Türréhez, dél-nyugati irányba pedig Zalaszentgróthoz kapcsolódik a település a feltárási utakon keresztül. E két út már a XVIII. századi 1. katonai felmérés térképén fellelhető.

A község ősi magja a település központjában található a templom környezetében. Az 1. katonai felmérés térképe már jelöli az egykori templomot (mely feltételezhetően a mai templom helyén állt) és annak környezetében, halmazosan kialakuló beépítéseket, mely a mai Gesztenyés utca, a Petőfi tér, valamint a Tekenye tér déli oldalát jelenti. Ebben az időszakban a beépített területtől keletre és délre helyezkedtek el szőlőművelésű területek.

A 2. katonai felmérés térképe - mely a XIX. század első felében készült - mutatja a Petőfi tér beépítéseinek besűrűsödését, a Köztársaság tér és az Orgona utca kialakulását. A Gesztenyés utca kis mértékben bővül északi irányba, a mai Bádony utca területén. A zártkertek épületállománya is jelentős már ekkor. A beépített területektől északra is kialakulnak szőlőművelésű területek. A XIX. század második felében kialakul a mai Hunyadi utca – központhoz kapcsolódó – keleti oldalának beépítése is.

Az 1941-es katonai térkép már ábrázolja a Hunyadi utca nyugati oldalának épületeit is, valamint a Nagyrét utca keleti felének kialakulását. Ezt követően, a XX. század második felében, a háborút követően épül be a Nagyrét utca további, nyugati része, valamint a település északi részén a Tölgyvári utca.

ÖRÖKSÉGÜNK: MŰEMLÉK

Tekenye látványosságai között egy nyilvántartott műemlék található:

Római katolikus templom, védettségi kategória: műemlék, műemléki jegyzékszám: 6518, hrsz.: 33410

Római katolikus templom (Havas Boldogasszony) hrsz.: 33410 barokk 1748, műemléki jegyzékszám 6518

Település központjában, dombon, szabadon álló, keletelt, egyhajós, poligonális szentélyzáródású templom, Ny-i homlokzata előtt toronnyal, a hajó felett nyereg, a szentély felől kontyolt nyeregtetővel, a szentély É-i oldalához csatlakozó sekrestyével. Fiókos dongaboltozattal fedett hajó és szentély, a hajó bejáratí oldalán karzat.

Berendezés: jellemzően 18. század közepe; főoltár, szószék, keresztlőmedence, 18. század közepe; két mellékoltár 20. század.

Épült 1748-ban, tornya 1757-ben készült el. 1913-ban bővítették, ekkor épült sekrestyéje is. A templomkertben 19. századi kőkereszt.

ÖRÖKSÉGUNK: HELYI VÉDETT ÉPÍTÉSZETI EMLÉKEK

A helyi építési szabályzat mellékletét képező szabályozási terv tervlapjai rögzítik a település helyi védelemmel rendelkező építészeti értékeit, melyek az alábbiakban ismertetésre kerülnek. A helyi védett építészeti értékek között szerepel négy épület és 13 szakrális emlék.

Plébánia, Gesztenyés út 4., hrsz.: 33415
A templom domb tövében elhelyezkedő, hagyományos tömegű, oromfalas épület, a tető gerince utcára merőleges kialakítású. Tetőhéjalása hagyományos cserép. A parasztházakhoz képest nagyobb épülettömeggel és belmagassággal rendelkezik. Kerítése épített, falazott.

Generációk háza, Hunyadi János utca 17., hrsz.: 33060

A település központjában helyezkedik el ez az utcával párhuzamos gerincű egykori iskolaépület, mely önkormányzati tulajdonban van. Utcafronti homlokzatán szigorú nyílásrenddel rendelkezik, tetőhéjalása hagyományos cserép.

Kultúrház, Hunyadi János utca 11., hrsz.: 33064

A Generációk házától délre helyezkedik el ez a szintén utcával párhuzamos gerincű középület. Kontyolt tetőszerkezetű, melyen hagyományos cserép fedés van. Az épület tömege egyszerű, tagolatlan.

Föld- és Kézművesek Háza, Kossuth tér 3., hrsz.: 33110

A kultúrházzal szemben található ez a hagyományos hosszázás parasztház, mely szimmetrikus, kontyolt nyeregtetővel rendelkezik, a bejáratnál kereszt-szárnnyal (zárt veranda) került kialakításra.

A község nagyon gazdag szakrális emlékekben. Ezek az emlékek nem elsősorban művészeti értékükben jelentősek, ugyanakkor emlékei a település múltjának, eszközei az identitás megtartásának. Szükséges a védelem azért is, mert ezeket az emlékeket állító családok, személyek helyett - ha ők nem tudnak - a köz gondoskodik megőrzésükről, karbantartásukról. Ezek a szakrális és történelmi emlékek a következők:

Kereszt, hrsz.: 030042/16

Kereszt, hrsz.: 030045/35

Kereszt, hrsz.: 31216

Kereszt, hrsz.: 33293

Szobor, hrsz.: 31573

Utolsó oldal:

Szobor, Kossuth tér 3., hrsz.: 33110

Kép nélkül:

Kereszt, hrsz.: 31383

Szobor, hrsz.: 33336

Kereszt, hrsz.: 33410

Kereszt, hrsz.: 32021/1

Kereszt, hrsz.: 33406

Kereszt, hrsz.: 33415

Kereszt, hrsz.: 33402

Szobor, Kossuth tér 3., hrsz.:33110

Tájház, Hunyadi J. u. 16., hrsz.:33470

Tájház, Hunyadi J. u. 16., hrsz.:33470

ÖRÖKSÉGÜNK: TÁJI ÉS TERMÉSZETI ÉRTÉKEK

A terület általános jellemzése

Elhelyezkedése, fekvése, természetföldrajzi viszonyai

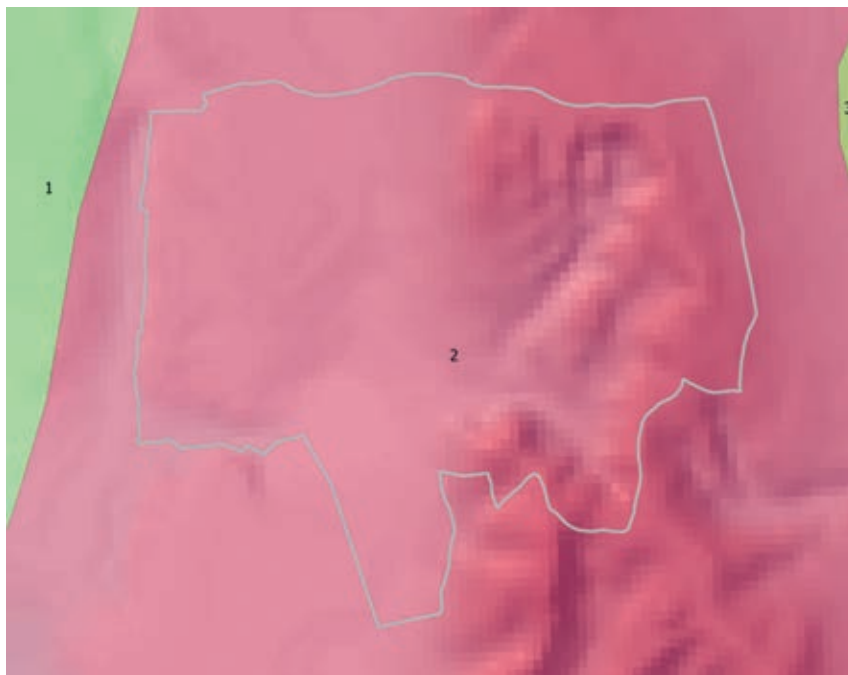
Tekenye település a Dél-dunántúli régióban, Zala megye északi-keleti részén található. Területe Magyarország Kistájkatasztere (Marosi szerk. 1990) alapján a Kelet-Zalai-dombságban az Alsó-Zala-völgy és a Zalaapáti-hát kistájakba sorolható, melyek határa a belterületen közepén húzódik észak-déli irányban.

Geológia, domborzat

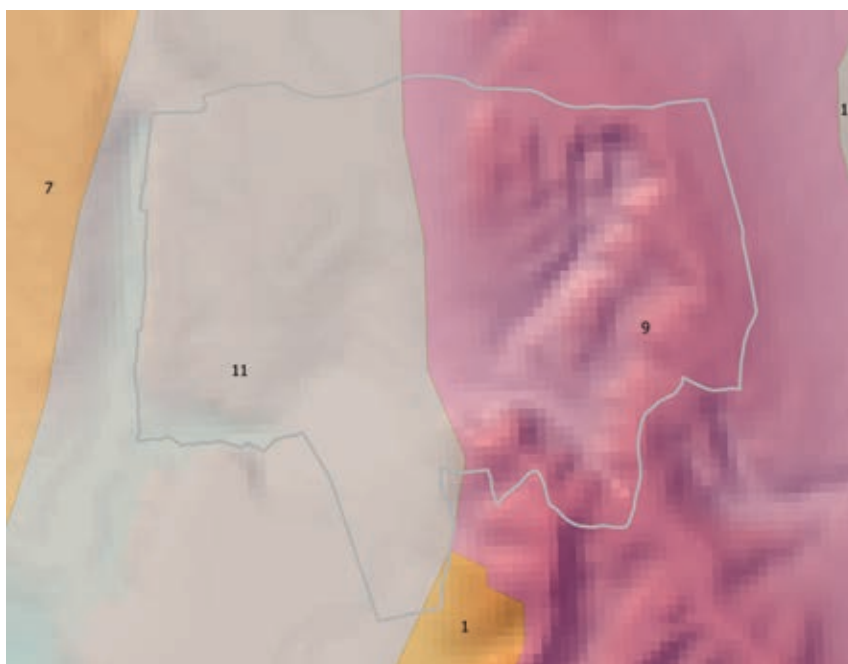
A község és környezetének mai geomorfológia megjelenése a földtörténeti különböző korokban bekövetkezett földtani események, változások során alakult ki. Az aljzatot a mélyben a variszkuszi kristályos alapon képződött felsőtriász földolomit aljzata adja, melyre az idők során pannóniai és negyedkori rétegek (miocén, pliocén) üledékek rétegződtek. Az ezekre ható külső környezeti erők (erózió, defláció, stb.) tájalakító munkájának eredménye a táj mai megjelenése. A kéregmozgások során a törésekkel, vetődésekkel szabdalta táj hazánk legtagoltabb felszínű területe.

A völgyben a talajképző réteget a különböző jellegű és összetételű lejtőüledékes, szoliflukciós üledékek alkotják, a horizontális elhelyezkedésű dombok építőanyaga a magas mésztartalmú homok, homokkő, melyet helyenként jégkorszaki lösz fed. A település domborzata ennek megfelelően a két kistáj karakterének főbb ismérveit hordozza. A kiszélesedő Zala-völgy települést érintő területe az alluviális sík fölé emelkedve a magasabb térszínen fut a dombok lábához. A meredekebb dombokon a szél, az esők és az évszázados tájhasználat a puha kőzet erodálódását hozta magával, ennek köszönhető azok változatossága, az erősen tagolt felszínű, eróziós-deráziós völgyek, erodált, ill. meredek emelkedésű dombok váltakoznak egyenes lefutású, éles törésű, egymást keresztező kisebb völgyrészekkel.

A felszínközeli alapkőzetek határainak elhelyezkedése

- 1 Glaciális és alluviális üledékek
- 2 Lössös üledékek
- 3 Harmadkori és idősebb üledékek

Talajok

Tekenye a Zala völgyének magasabb térszínén, az elöntési zóna felett való elhelyezkedése révén az ott előforduló talajok is más folyamatok révén alakultak ki. Ennek megfelelően a tájban ritka csernozjom talajok, a lefolyástalan területeken lápképződés is megfigyelhető. A domboldalakon a magasabb szinteken az egykori erdők talajképző hatása nyomán barnaföldek (Ramann-féle barna erdőtalajok) képződtek.

A község környékének talajtérképe

- 1 Köves és földes kopárok
- 7 Agyagbemosódásos barna erdőtalajok
- 9 Barnaföldek (Ramann-féle barna erdőtalajok)
- 11 Csernozjom-barna erdőtalajok

Éghajlat

Éghajlata mérsékeltén hűvös – mérsékeltén nedves. Az évi napsütéses órák száma 1900-1950 körül várható. Az évi középhőmérséklet $9,5^{\circ}\text{C}$, mely a vegetációs időszakban $15,5^{\circ}\text{C}$ fölött alakul. Az évi abszolút hőmérsékleti szélsőségek átlaga $33,0^{\circ}\text{C}$ és $-16,0^{\circ}\text{C}$ közt változik. A téli fagymentes időszak 175-180 nap. Az éves csapadékösszeg 700-750 mm körül alakul, de egyes években a 800 mm-t is meghaladja; tenyészidőszakra eső mennyisége 430-440 mm, a rendes évi csapadék felesleg 130 mm. Az uralkodó szélirány északi és déli.

Vízrajz

A község területéből adódóan a hóolvadékból keletkező, a dombokról lefolyó felszíni vizeket összegyűjtő vízfolyások száma is behatárolt, két patakra, a Tekenyei- és a Nádas-patakra korlátozódik. A település nyugati, Zalaszentgróttal közös határán folyó Nádas-patakon több, duzzasztással kialakított mesterséges tó sorakozik. A területen lévő összes érintett vízfolyás vízének befogadója a Zala.

A vizsgált terület természetvédelmi vizsgálata

Tájtörténeti áttekintés

A táj mai természeti képének értékelését a korabeli történelmi katonai térképekkel összehasonlítva végezhetjük. A XVII. század végén Mária Terézia idejében készült első katonai térképen pontatlansága ellenére már jól láthatók és elkülönülhetők az alapvető területhasználati egységek, a korabeli lakóterület, a szőlőhegyek, erdők, rétek, valamint azok elhelyezkedése. Jól látható, hogy a mintegy két és fél évszázaddal ezelőtt a táj meghatározó térstruktúrája kialakult, és az a mai napig alapvetően nem változott. A dombokon már akkor jelen volt a szőlőkultúra, az erdők, a patak völgy, és a szántóterületek.

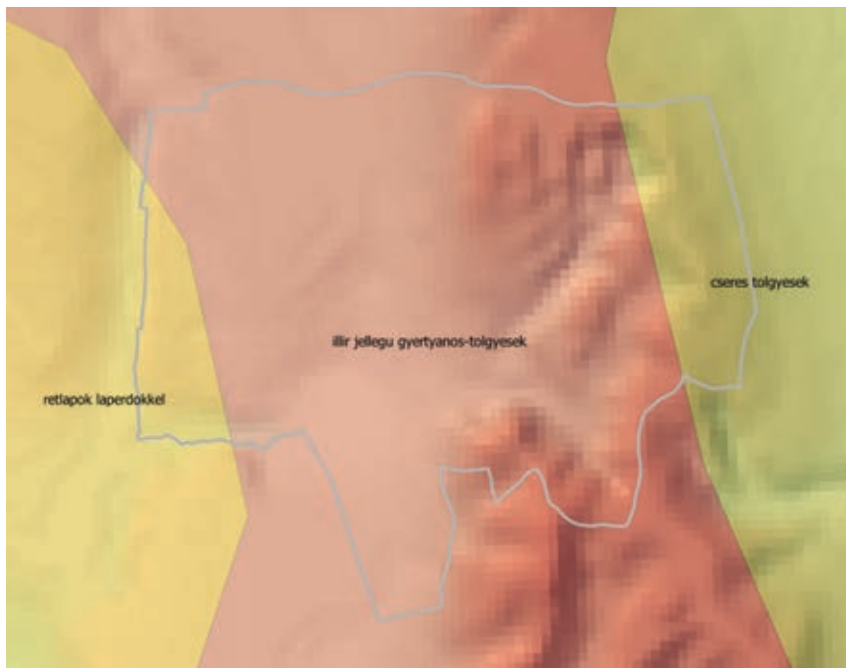
Az 1806-1869 között készített - már elég pontosnak mondható - II. katonai felmérés térkép idején is ez látható, látható változás a völgyben lévő kis lápok kiterjedésében tapasztalható. A belterülettől nyugatra látható, hogy a völgy magasabb részei már akkor is szántók voltak, viszont a mélyebb, lefolyástalan térszínteken víz alatt álló, lápi területek voltak. Ezek emléke ma is látható a Tekenyi-patak menti vize élőhelyeken. A térképen már ábrázolva van a községet Zalaszentgróttal összekötő út, mely a mai nap is ugyanott halad.

Tekenye az I. (1763-1785) és a II. katonai felmérés idején (1806-1869)

Potenciális vegetáció

A terület növényföldrajzi értelemben a Nyugat-Dunántúli és a Dél-Dunántúli flóraidék találkozásánál a Zalai flórajárásba tartozik. Az egykori természet képet az utolsó jégkorszakot követően kialakult nagymértékű erdősültség határozta meg. A dombokon és a domblábakon a környezeti faktorok (kőzet, talajok, éghajlati adottságok, stb.) által meghatározottan a mérsékelt égövi lomboserdők helyi változatai váltak uralkodóvá. A múlt században készült Zólyomi-féle vegetáció-térképen jól elkülönülve látszanak az eltérő vegetációtípusok. A folyóvölgy felől a Zalai-flórajárás jellemző illír gyertyános-tölgyesei, míg a keleti oldalon a Bakony vegetációja felé mutató cseres tölgyesek - területükön ma többnyire szőlők találhatók. A Zala-völgyben a vízfolyások mentén megszokott azonális élőhelyek, láperdők, puhafa- és keményfa ligeterdők voltak, amik fennmaradását a völgyekben számtalan ágra szakadt Zala és a patakok vize biztosította. A víz jelenlétéhez köthető fás vegetáció, az égeresek, puhafás fűzligetek, bokorfűzesek a patakok mentén és a jobb vízellátású mélyedésekben ma is megtalálhatók, területük az állattartás és a rétművelés visszaszorulásával még nőtt is az utóbbi években.

Országos védettség

A település közigazgatási területén országos jelentőségű természetvédelmi védelem alatt álló terület nincs. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényben meghatározott ex lege védettség (forrás, láp, barlang, víznyelő, szikes tó, kunhalom, földvár) közül láp található a település területén. lápok: A lápok tekintetében a Vidékfejlesztési Értesítő LXII. számában (2012.01.13.) megjelent A vidékfejlesztési miniszter közleménye az ex lege lápi és szikes tavi védettséggel érintett területekről rendelet szolgálg jogforrásként.

Helyi védett, Természeti, Természetközeli, Natura 2000, területek, Érzékeny természeti területek (ÉTT) és Magas Természeti Értékű Területek (MTÉT) nem találhatók, vagy információ hiányában nem meghatározhatóak.

Ökológiai hálózat

A község közigazgatási területét az országos ökológiai hálózat érinti. Területileg a patak völgyeket és azok szegélyét érinti a kijelölés. A hálózat elemei közül csupán ökológiai folyosó került kijelölésre.

Egyedi tájértékek

A város területére vonatkozó egyedi tájértékek listája ez idáig nem készült el.

Tájvédelmi szempontból kiemelt övezet

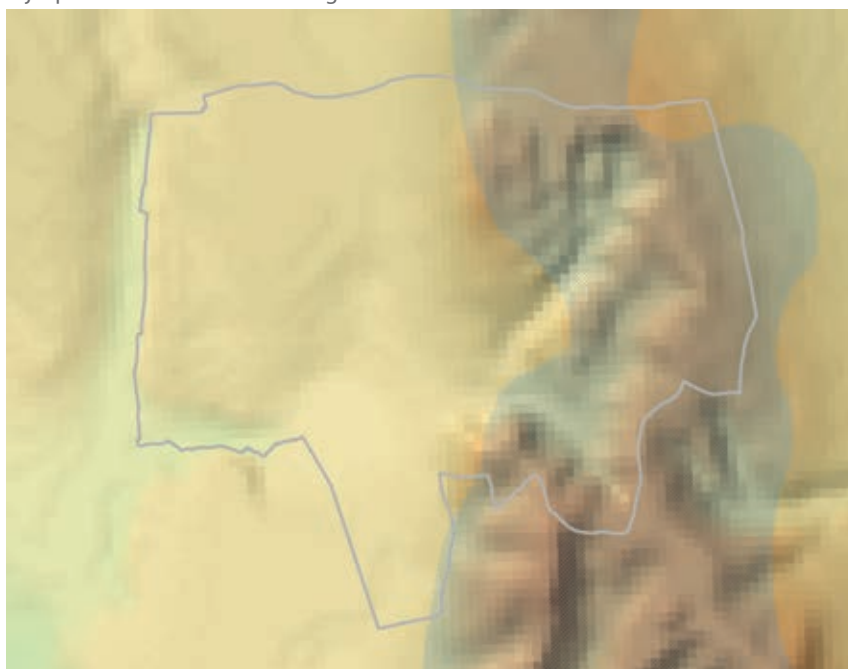
Az alapadatok alapján a község területének keleti, a szőlőhegyi részét fedi le a tájképvédelmi övezet.

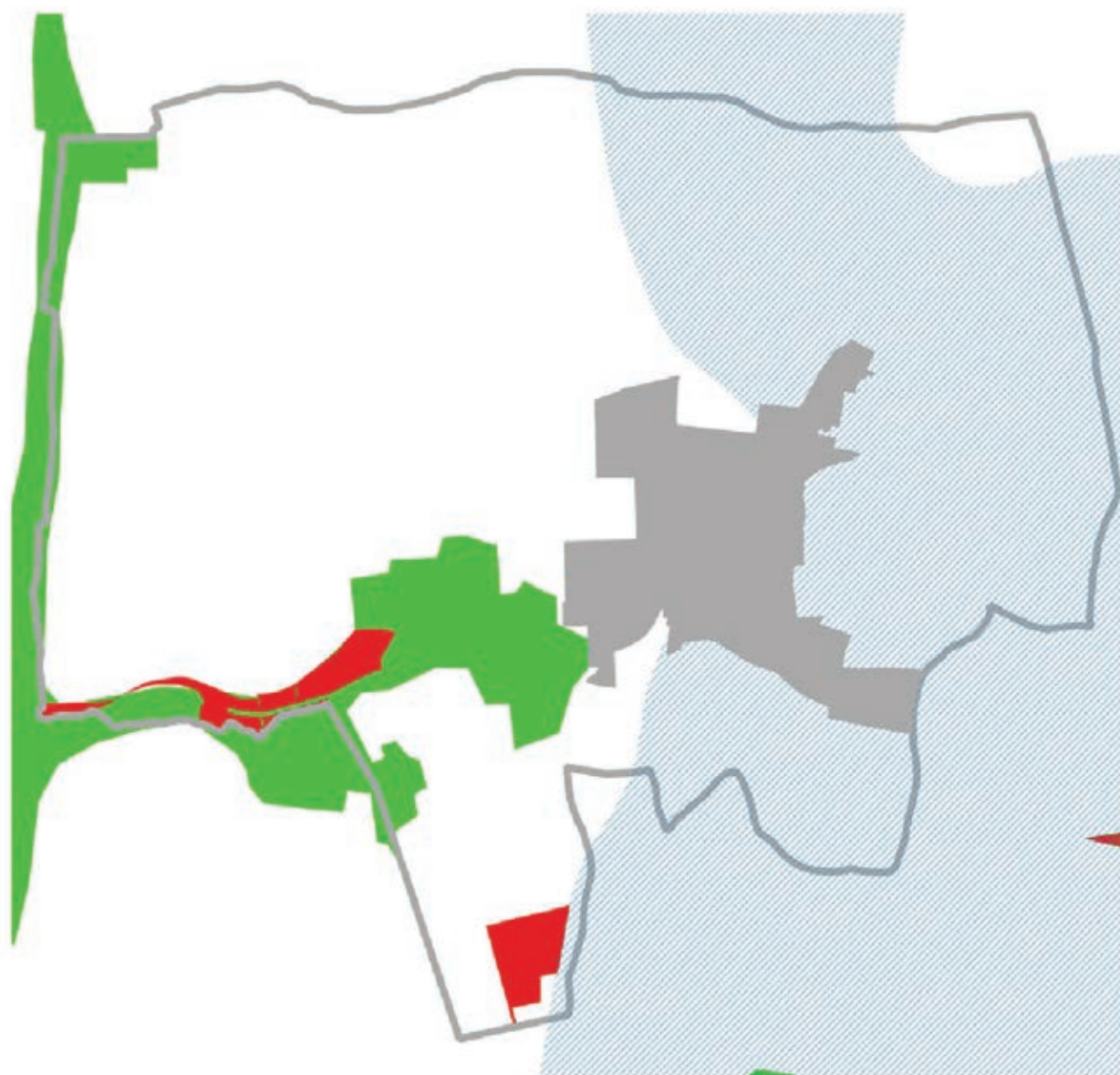
Tájképi szempontból kiemelkedő a szőlőhegyek gerincének panorámája. Nyugatra a Bezerédi-hegy – Vergyálom vonulat látszik, északon a Somló bazaltkúpja emelkedik ki a síkságból, nyugaton a Sümeg és a Csabrendeki tömb, majd a Keszthelyi-hegység sziluettje zárja a panorámát.

vörös mezővel jelölve a lápok elhelyezkedése

tájképvédelmi övezet érintettsége

Jelmagyarázat

- közigazgatási határ
- belterület
- tájképvédelem területe
- ökológiai hálózat
- ex lege lápterület

Tekenye

A természeti értékek bemutatása

Erdők

a község területét egykor borító kiterjedt erdőségre több dűlőnév is utal: mint a Tölvár (Tölgyvár), Gyöngy-hegy, mely az ott nyíló sok gyöngyvirágról, mint a tölgyesek jellegzetes növényéről kapta nevét. Mára az egykori erdők már csak a településsel határosan a keleti oldalon találhatók, a szőlőhegy művelésre alkalmatlan szegélyein, letörésein találjuk emlékeit. Ezek közé sorolhatók a gyertyán, mezei juhar, kocsányos tölgy egyedei, facsoportjai, de néha a telkek nyírt sövényekben találkozunk velük a fagyal, kecskerágó és veresgyűrű bokraival együtt. szőlőhegy délkeleti részén az erdőben az egykori vegetáció töredékei találhatók tavaszi geofiton aspektussal.

Vizes élőhelyek

A Zala-völgyre néző keleti lejtőn a patakok, tavak mentén az egykori lápvídek tanúiként égerláp erdőfoltok, magassásosok díszlenek. Itt kora tavasszal a gólyahír virít, a láp vízében góték és békák találják meg életfeltételeiket, az égerek koronájában az egerészölyv költ. A település életében ismertségükre és korábban betöltött szerepükre egykori neveik tanúskodnak: Mocsaras, Berkes, de a Kender-telek is minden bizonnyal az egykori kenderáztató gödrökről kapta a nevét. A lápmaradványok mára pusztulóban vannak, a környező mezőgazdasági területekről folyamatosan beszivárgó műtrágya és növényvédőszeres és a kezeések elmaradásával sokfelé az invazív magas aranyvesszővel gyomosodnak.

Szőlőhegy

Tekenye esetében a szőlőhegyen a meridionális dombvonulat hosszan elnyúló dombjait felváltja több kisebb domb, halmom. Ennek megfelelően minden kitettség megtalálható, ami kedvez az élővilág fennmaradásnak. A belterület és a szőlőhegy közelsége a múltban igen intenzív tájhasználatot eredményezett; ez a község esetében sincs másképp. Az egykori flóra és fauna túlélésének helyszínei így a gyümölcsösök, hegyi kaszálók lettek. Az, hogy a település esetében a múltban is jelentős területet jelentett jól látszik a kiegyezés korában készült kataszteri térképen.

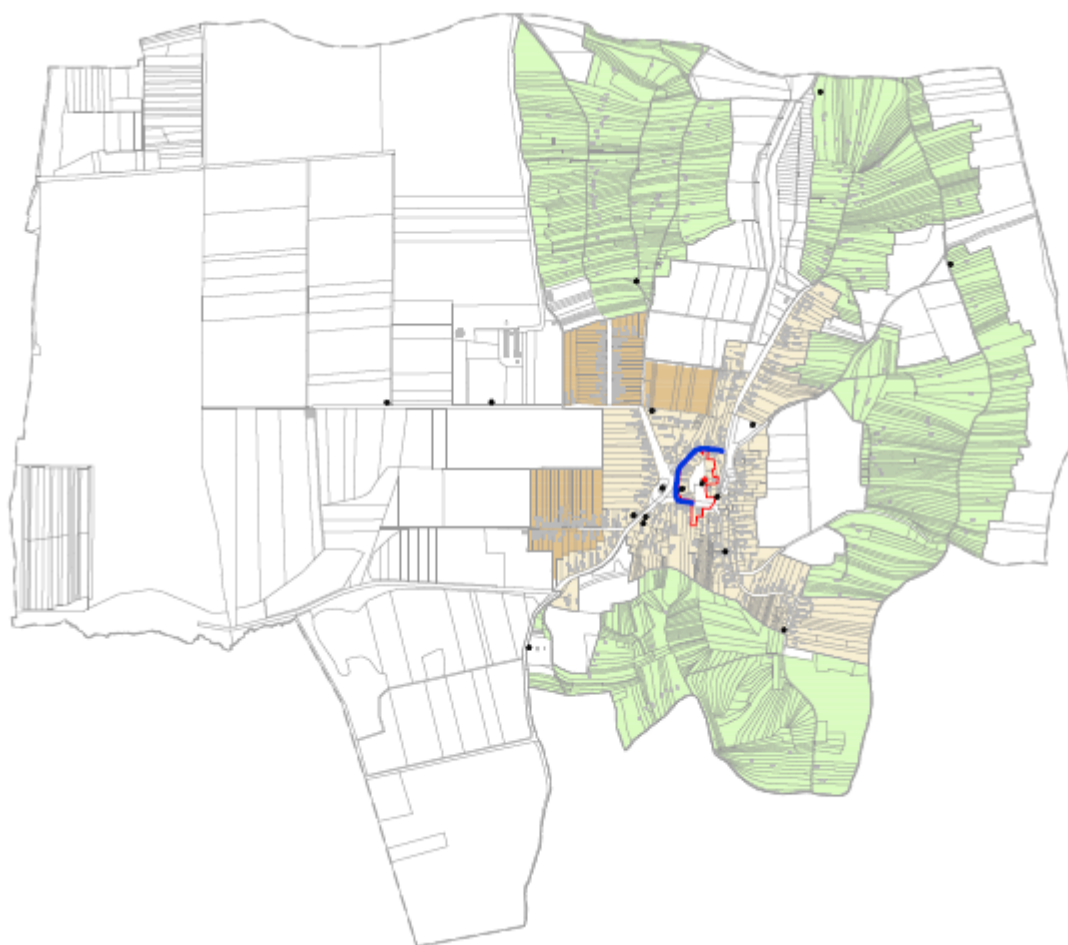
A homokháton, löszön a művelt parcellák között fennmaradt kaszálókon, valamint a felhagyott szőlők parlagjainak zavart gyepeiben természeti értékek találhatók. A jobb vízgazdálkodású részekben a farciaperjés kaszálók az uralkodók, a ma is kaszáltak fajgazdagok. A hegygerinc felé haladva a földes kopárok sovány, száraz talajain száraz növényzet díszlik, pusztai csenkeszré, tollasszálkaperjés irtásrét. A védett fajokat a mindenütt nyíló szártalan kankalin és a csillaggerebcsin képviseli, ősszel az aranyfürt és a közönséges aranyvessző színesíti a kaszálókat.

A gyepek állatvilága főképp a rovarok számát tekintve gazdag. A védett fajok közül az ájtatos manó, kardos- és fecske-farkú lepke, nappali pávaszem a gyakori, melyek mellett az ökörszemlepke, bogáncslepke és a boglárkák is közönségesek. A gyümölcsök madarai a fekete- és énekes rigó, szén- és kékcinege, zöldike, citromsármány, seregély, a nyaktekercs, sárgarigó, búbos banka csak ritkábban pillantható meg. A hegyi utak, horhosok meredek oldalában a fokozottan védett gyurgyalag fészkel.

TELEPÜLÉSKÉPI SZEMPONTBÓL MEGHATÁROZÓ ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK

ORSZÁGOS VÉDELEM ALATT ÁLLÓ ÉPÍTÉSZETI ÉS TÁJI ÖRÖKSÉG

- Műemlék
- Műemléki környezet

HELYI VÉDELEM ALATT ÁLLÓ ÉPÍTÉSZETI, TÁJI- ÉS TERMÉSZETI ÖRÖKSÉG

- Helyi egyedi védelem alatt álló építmény

TELEPÜLÉSKÉPI SZEMPONTBÓL MEGHATÁROZÓ TERÜLETEK

- Korai lakóterület, ófalu
- XX. században beépült területek
- Kertes mezőgazdasági terület

KORAI LAKÓTERÜLET, ÓFALU

A község korai beépítésű része középkori telekszerkezettel rendelkezik. A településmagot meghatározza a település központjának dombja, melyen a római katolikus templom emelkedik. A településrészben a szűk keresztmetszetű labirintusszerű úthálózaton túl jellemző a rendezetlen, elaprózódott telekstruktúra, melyen a jellemző beépítési mód oldalhatáron álló hagyományos falusias beépítés. Ez mellett az épületek elhelyezését jelentős mértékben determinálja a telekstruktúra szabálytalansága és a domborzat, különösen a Köztársaság téren és a Tekenye tér déli oldalán. Az itt található szabálytalan telekstruktúra és beépítés egyedi településképet hoz létre.

Az épületek építészeti kialakításának meghatározó jegyei a következők:

- Utcára merőleges hosszanti tagolatlan épület kontyolt vagy oromfalas nyeregtetővel fedve.
- A tető hajlásszöge 35-40 fok közötti, héjazata agyagcserép.
- Utcával párhuzamos tömegű épület-elhelyezések esetén egyenletes ritmusú ablakkiosztás és tagolatlan épülettömeg.
- Az épületek homlokzatainak felületképzése nem egységes és nem korabeli állapotú, festett, kőporos és a mai kornak megfelelő szemcsés vékonyvakolat egyaránt előfordul. Vakolatlan téglavagy kőburkolattal rendelkező felület nem jellemző. A homlokzatok színezése esetleges, egységes településképet nem eredményez.
- A megyére jellemző építési módnak megfelelően az épületek általában kisebb-nagyobb előkerttel kerültek elhelyezésre. A település halmazos telekszerkezete esetén előfordulnak előkert nélküli, utcával párhuzamos gerincű épülettömegek is.

A templom domb keleti oldalán a Petőfi tér jellemzően hosszázakkal beépített, az utca mentén lévő épületsáv mögött gyakran megjelenik egy újabb épülethalmaz, mely nem csak gazdasági épületeket tartalmaz, megtalálhatóak itt lakóépületek is. A hátsó épületek szűk kis utcákon keresztül közelíthetők meg.

Az Orgona utca és a Köztársaság tér folytatásaként később létrejött Móri utca fésűs beépítése az előzőekben ismertetett halmozos, rendezetlen telekállapotokhoz képest szabályosabban, rendezettebben alakult ki. Az itteni lakóépület állomány is vegyes, azonban kialakultak már olyan utcaszakaszok, melyek jellemzően egy időszakban épületek be, egységes településképet, utcaképet alkotva.

A központban az intézményeken (Generációk háza és Kultúrház) túl a Gesztenyés utcában is található néhány utcával párhuzamos gerincű lakóépület is, melyek utcafronti homlokzatára a szigorú nyílásrend jellemző, tetőszerkezetük szimmetrikus, kontyolt magastető.

A Gesztenyés út a település archaikus része, mely a hagyományos falusias építészet elemeit hordozza magán. A községrész halmazos rendszere oldalhatáros falusias beépítéssel rendelkezik. Az épületek itt is jellemzően hosszházasak. Az utca északi folytatása, a Bádony utca épületállománya is jellemzően falusias, a hosszházak mellett megjelennek a hosszház továbbfejlesztéséből kialakuló ún. „hajlított házak” és a „kockaházak” is.

Az ófalu nyugati része, a Hunyadi utca beépítésének két oldala különbséget mutat. Míg a keleti oldal az eddig részletezett településmaghoz szervezettebben kapcsolódik halmazos telekstruktúrájával, úgy az utca nyugati oldala már egy későbbi telekosztás eredménye, rendszerre szabályosabb.

Az utca ezen oldalán lévő épületek állománya vegyes, a kisméretű, szűk telkes parasztházak közvetlen szomszédságában megjelennek a 80-as, 90-es évek nagyobb, térdfalas, tetőtér beépítéses épületei is.

Az ófalu területéhez tartozik még a kultúrház környezete is, a Nagyrét utca keleti, központhoz közeli szakasza, melynek telekstruktúrájából látható, hogy a múlt század elején alakult ki. Épületállománya vegyes, a hagyományos parasztházak mellett megtalálhatóak itt a „hajlított házak” és a „kockaházak” is. Az előkert mértéke kicsi, alig néhány méteres.

XX. SZÁZAD MÁSODIK FELÉT KÖVETŐ BEÉPÍTÉSEK

A XX. század második felét követően a település belterületének észak-nyugati részén lévő Tölgyvári utca és a belterület nyugati részén lévő Nagyrét utca nyugati vége épült be.

A Tölgyvári utcában eredeti építésében egyszerű és szegényes lakóházak jellemzik a területet, az épületek építési kortól függően egytraktusos hosszházak, később utcafronton két szobával kialakított ún. hajlított házak, majd az 1960-as éveket követően „kockaházak” jöttek létre. Ezek az épületek egyes útszakaszokon egységes térfalat képeznek, korunk építései ezeket csak kevés helyen változtatták, bontották meg.

A Tölgyvári utcában a parasztházakra jellemző az udvar felőli, bejárati, polygonális alaprajzú keresztszárny, mely zárt verandaként funkcionál. Tetőzete toronyszerűen, sisakkal kialakított.

A felújítások, átalakítások és bővítések során találkozunk a korabeli építészeti értékeket megtartó és felújító, az új építések során ehhez illeszkedő esetekkel, és sajnos találkozunk ennek ellenkezőjeként hozzá nem értő, építészeti zavaros megoldásokkal.

9145

9064

A Nagyrét utca nyugati része is ebben az időszakban épül be, jellemzően kockaházakkal, és azok bővítésével kialakult nagyobb léptékű, a 80-as évekre jellemző térdfalas, tetőtér beépítéses lakóházakkal. A Nagyrét utca is és a Tölgyvári utca szerkezete is a település korai magjához képest szélesebb, tágasabb.

KERTES MEZŐGAZDASÁGI TERÜLET

A község belterületét három irányból körülölelő dombokon találhatóak a zártkerti területek. Az északra elhelyezkedő dombok beépítései a Bádony utca és a Tölgyvári utca folytatásaiként alakultak ki. A belterülethez közvetlenül kapcsolódnak, így a könnyű megközelíthetőség miatt e területek a leginkább használtak napjainkban is.

A zártkerti művelési kultúra visszaszorulásának eredményeként a zártkerti területeken, mint általában a megye zártkertjein jelentős mértékű erdősödés indult meg. A korábbi művelés megtartása, megújítása csak néhány kedvezőbb adottságú és a belterülethez közelebb eső területeken tapasztalható. Árutermelő mezőgazdasági művelés a községhez tartozó zártkerteken nem jelent meg. A zártkerti mezőgazdasági kultúrák visszaszorulásának következtében e területek építészete nem újul meg, jobb esetben meglévő épületeinek fenntartásáról, megújításáról gondoskodnak. A zártkerti területek épületeinek nagy része a 20. század első feléből vagy még régebbről származik. A 20. század második felében épült, a korábbi építészeti kultúrától eltérő gazdasági épületek mennyisége nem számottevő.

A gazdasági épületek jellemzően utak mentén az épület-elhelyezés szempontjából alkalmasabb, kevésbé meredek vonulatokon és gerinceken helyezkednek el. A kertes mezőgazdasági területen szórvány jelleggel vagy kisebb csoportokba tömörülve találhatóak beépítések.

A 20. század első feléből ránk maradt gazdasági épületek egyszerű egytraktusos hosszházak szimmetrikus nyereggtetővel, oromfallal vagy kontyolt végződéssel kialakítva. Falazatuk anyaga többségükben téglá, de több helyen lelhető fel korábbi építésből származó vályog falazatú, úgynevezett tömés ház. A tetők héjazata az ebből a korból származó épületek esetében kizárólag agyagcserep, a tetőfelületek hajlásszöge jellemzően 40 fok körüli. A 20. század második felében már vasbeton szerkezetet is alkalmazó, a régi építészeti hagyományokat felhagyó, pinceszinttel és felső pihenőszobával kialakított épületek kis számban fordulnak elő. A zártkeretek arculatát a 20. század első felében a korábban leírtak szerint kialakított épületek jellemzik, egységességét megtartva napjainkban is.

ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ

Az eltérő karakterű zónák 4. fejezetben ismertetett építészetének megtartása, minőségének javítása érdekében ebben a fejezetben megfogalmazásra kerülnek a területek arculati fejlesztésének legfontosabb céljai. Javaslatot adunk a területen történő építések arculatot meghatározó elemeinek kialakítására, illetve azok településképi rendeletben történő szabályozására.

A helyi építési szabályzat az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló kormányrendelettel szinkronban általános elveket fogalmaz meg a meglévő épített környezetbe történő új építés illeszkedésére vonatkozóan. Ezeket a szabályokat a településképi védelméről szóló törvény értelmében az építési szabályzatból törölni szükséges, ugyanakkor javasoljuk a településképi rendeletbe általános elvként történő beillesztését. Az említett szakasz a következőket tartalmazza:

A község területén minden építményt a környezettel, a településképpel összhangban kell létesíteni és fenntartani. A településképileg meghatározó területen a rendeltetésének megfelelően, a helyszíni adottságokat figyelembe véve úgy kell a területet hasznosítani, beépíteni, hogy a létesítmény ne zavarja a szomszédos telkek és építmények, önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használhatóságát, illeszkedjen a környezet és a környező beépítés természeti és építészeti adottságaihoz. Az építészeti adottságokhoz és környezethez történő illeszkedés során figyelembe kell venni a környezetben kialakult épülettömeg nagyságát, arányait, kialakításának módját és az épület terepre illesztését.

A zónák meghatározásakor, illetve ismertetésekor a település épített területét 3 eltérő karakterű zónára osztottuk. az ismertetett eltérő karakterű településrészek 3 zónájával kapcsolatos településképi célokat ez a dokumentum a továbbiakban megfogalmazza és ajánlást tesz a településképi rendelet segítségével megvalósítható eszközök meghatározására.

KORAI LAKÓTERÜLET, ÓFALU

Az ófalu területén, mely falu régóta beépített központját, a templom környezetét jelenti érzékelhető a hagyományos falusias beépítés. Cél a falu legrégebben beépített részét, a központot építészeti karakterében megőrizni. Az ófalu arculatát meghatározó egységesség megtartása és megteremtése az egyszerű osztatlan épülettömegek és tetők kialakításával, a tetők héjazatának azonosságával érhető el. Ajánlott építészeti eszközök a következők:

Új épület építése esetén

az épületet oldalhatáron álló építési mód szerint környezetének megfelelő előkerttel kell elhelyezni.

lakóépületet a telek közterület felőli frontján kell elhelyezni.

egyszerű, hagyományos építési mód szerinti tagolatlan épülettömeget – hosszház középső vagy hátsó keresztszárnnyal történő kiegészítésével - kell létrehozni. Az épület közterület felé néző oromzatán erkély, vagy loggia nem helyezhető el.

utcával párhuzamos beépítés esetén az épület közterület felőli tömegét osztatlanul, zárt egységben kell kialakítani.

az épület tömegét meghatározó tetőzetet szimmetrikus magastetővel kell kialakítani, melynek hajlásszöge 35-40 fok közötti, héjazatának anyaga natúr agyagcserép. Az épület közterület felőli tömegéből kiemelkedő egység, domináns tetőfelépítmény csak településszerkezeti indokolt pozíció esetén létesíthető. A melléképületeket a főépülettel azonos hajlásszögű és héjazatú tetővel kell ellátni.

a vakolt homlokzati felületeken világos pasztellszínek használhatók.

Meglévő épület

felújítása, átalakítása és bővítése vagy az épület építészeti arculatának egységességét megtartva az eredeti építési korának megfelelő stílusban és anyaghasználattal, vagy az épület stílusát a mai kor építészetének megfelelően egységesen átírva történhet.

A XX. század közepe előtti épület

korhű felújítása során meg kell tartani vagy vissza kell építeni az épület közterület felőli jellemző nyílásrendjét. Közterület felőli új földszinti nyílás az épület eredeti homlokzati architektúrájához illeszkedően alakítható ki.

korhű felújítása során a korabeli homlokzati tagozatokat és díszítőelemeket meg kell tartani, megsemmisülésük esetén másolatukat vissza kell építeni. A vakolt homlokzati felületet festetten kell felújítani, melynek során világos pasztellszínek használhatók.

korhű felújítása során a magastető héjazatának anyaga piros színű agyagcserép lehet, rajta közterület felé nézően domináns tetőfelépítmény nem helyezhető el.

Utcafronti kerítés

az épület stílusával összhangban, áttörten építhető, a belátás gátlása csak növényzettel alakítható ki.

XX. SZÁZAD MÁSODIK FELÉT KÖVETŐ BEÉPÍTÉSEK

Ez a zóna a családi házas lakóterületek többségét lefedi. A 60-as éveket követően kialakuló és a város egyes részein átépülő, megújuló beépítések többfajta építészeti kort és stílust foglalnak magukba. A különböző korok építette területek szétválasztása, tagolása a folytonos változás és a beépítések sokszínűsége miatt nem lehetséges. Egységes építészeti karakterek az átépített területeken csak véletlenszerűen alakultak ki, nagyobb egységes területek azokon a később beépített utcákban lelhetők fel, ahol az épületek második kora nem kezdődött el, a terület őrzi a beépítés korának eredetiségét. Cél, hogy e területek folytonos változása ne eredményezze karakterének ziláltságát. Cél, hogy az új építések és átalakítások az utcaképet befolyásoló elemeivel a környezetükhöz illeszkedjenek. Ajánlás a XX. században beépült területek kialakítására a következő:

Új épület építése, meglévő felújítása, átalakítása és bővítése során

Tetőzetének utcaképet meghatározó tömegét, hajlásszögét közvetlen környezetéhez illeszkedően, a szomszédos épületeknek megfelelően kell kialakítani. Eltérő környezet esetén a tágabb környezetet kell meghatározónak tekinteni. A tető héjazata kis elemes, piros színű agyag vagy beton cserép lehet. A mellékfunkciójú épületeket lapos tetővel, vagy magas tető alkalmazása esetén a főépülettel azonos hajlásszögű és héjazatú tetővel kell ellátni.

A főépületet térfalat alkotó módon a telek közterület felőli beépítési vonalán kell elhelyezni, ott melléképület, vagy a főépülethez kapcsolódó, de annak tömegétől elkülönülő mellékfunkciójú épületrész, garázs nem helyezhető el.

A vakolt homlokzati felületeken világos pasztellszínek használhatók.

Utcafronti kerítés

az épület stílusával összhangban, áttörten építhető, a belátás gátlása csak növényzettel alakítható ki.

5.3

KERTES MEZŐGAZDASÁGI TERÜLET

Többségében gazdasági, helyenként pihenő- és lakóépületekkel beépített része a településnek. E zóna területén az épületek tájba illesztésének minősége határozza meg a terület építészeti karakterét, annak minőségét. Az épületek nem alkotnak rendezett térfalat, nem alakulnak ki klasszikus értelemben vett utcák.

Az előzőekből következően cél e területeken, hogy a beépítés tájban történő megjelenése rendezett legyen, melynek eszköze a tetők és épületek tömegének és anyaghasználatának egységessége. A kézikönyv ajánlásai a következők:

A lakóházaknál és a nem csarnok szerkezetű gazdasági, kereskedelmi, vendéglátó és szolgáltató épületeknél magas és lapos tetővel kialakított épülettömeg egyaránt alkalmazható. A magastető hajlásszöge 35-40° közötti lehet, héjazatának anyagaként piros színű kis elemes agyag, vagy betoncserép alkalmazható.

Új épület építése során az épület lejtő irányába néző homlokzatmagassága nem lehet magasabb a szélességénél.

Csarnok jellegű épületek esetében az épületek hossz tengelyét a lejtős domboldalakon a szintvonalakkal párhuzamosan kell elhelyezni. Az egységes épített táji környezet kialakítása, a csarnokok táji dominanciájának csökkentése érdekében fémlemez burkolat és tető építése során szürke színt kell alkalmazni.

KÖZTERÜLETEK TELEPÜLÉSKÉPI ÚTMUTAJÓJA

Sajátos építményszerűségek

Tekenye településen a legmeghatározóbb, településképi szempontból eltérő karakterű településrész az ófalu területe. Ezen belül is a történeti településmag, a legrégebben beépült terület a központban található. Ez a terület a Gesztenyés utca, a Tekenye tér és a Petőfi tér környezete, melyek meghatározzák a településközpont szerkezetét. E terület archaikusságának megőrzése, valamint a településképi kedvezőbb kialakítása érdekében fontosnak tartjuk, hogy az alábbi fotón is szemléltetett, zavaros képet mutató léghvezetékek, légkábelek elhelyezésére a továbbiakban csak a földfelszín alatt legyen lehetőség.

Egyéb műszaki berendezések, reklámhordozók

Az egyéb műszaki berendezések (antennák, gépészeti-, szellőző-, és klíma berendezések, szerelt égéstermék elvezetők, közműcsatlakozási berendezések) tekintetében javasolt, hogy azok ne az utcáfronti homlokzatokon, vagy a tetők utcaképhez eső részén kerüljenek elhelyezésre. Erre alkalmasabb egy kevésbé hangsúlyos, a műszaki szempontoknak is megfelelő védett hely: homlokzat takart része, az épület melletti terepre telepítve (növényzettel takarva). A megfelelő hely kiválasztásánál a településképi szempontokat figyelembe kell venni.

IMPRESSZUM

MEGBÍZÓ:

TEKENYE KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

Sinka Imréné Polgármester Asszony

8793 Tekenye, Kossuth tér 9.

SZERZŐK:

Agg Ferenc - okleveles építésmérnök, városépítési és városgazdasági szakmérnök

Óvári Miklós - okleveles természetvédelmi mérnök

